

jega rojstva zna i Trglavčnik Franc, vpokojeni državni cestar in posestnik na Zgornji Polskavi. Rojen je bil leta 1942 v Framu. Jubilant je še dobro ohranjen in čvrst. Čita še vedno brez očal »Slovenskega gospodarja«, ki že dolga leta prihaja v njegovo hišo. Dobro mu starčku iskreno čestitamo!

Poljčane. Lepe so naše Poljčane. Toda še lepša je bila v nedeljo dne 13. t. m. Lušečka vas pri Poljčanah, ko je naša Tončka dobila ženina in moža. Ta dan sta bila namreč poročena v naši župni cerkvi g. Nace Pihler iz Volovljeka pri Ptujju in Tončka Čokl iz Lušečke vasi pri Poljčanah. Oba sta znana kot pridna in delavna člana naših prosvetnih organizacij. Nevesta je poleg predsednice deklarikega krožka bila tudi prednica Marijine družbe. In kako ganljivo slovo so ji članice pripravile! Saj ni ostalo nobeno oko navzočih suho. Priči pri poroki sta bila g. Rober, gostilničar in posestnik v Lušečki vasi, in g. dr. Pihler, zdravnik iz Maribora. Poročal je č. g. France Modrinjak, kaplan v Pišecah pri Brežicah. Nevesta pa je tudi znana bralcem »Našega doma«, zlasti ugankarjem, pod imenom Tončka iz Poljčan. Saj se je na vseh poljih prosvete udejstvovala. Na njeni gostiji se je tudi nabralo za mariborsko bogoslovje 135 D. Bilo srečno

Sv. Lenart v Slov. goricaх. V Zamarkovi je umrl priden in povsod priljubljen mladenič Jožef Schönwetter v 24. letu svoje starosti. Pred letom je odslužil svoj kaderski rok pri konjenici v Slavoniji. S kaljo boleznj se je vrnil na dom k svojim ljubim starišem ter je vidno pešal, tako da ga je bolezen pred 4 meseci vrgla na bolniško posteljo, katere do svoje smrti ni več zapustil. Prenašal je vse muke in trpljenje vdan v božjo voljo. Rajni je vedno bil vesel in je rad prepeval, tudi še na bolniški postelji je svojim sestricama, ki sta mu požrtvovalno stregli in bili noč in dan ob njegovi postelji, zapel kako kratko pismo, najrajši to: »Ko meni zares bo zvonilo, še tebi oko bo rosilo, umrlo bo meni srce, umrle bodo nade sladke.« Bog daj, da bi sedaj s svojim lepim glasom prepeval med angelci v neselih Pogreb rajnega Pepeka se je vršil v nedeljo dne 13. t. m. popoldne ob obilni udeležbi občinstva, posebno mladine, ki je z vencji in šopki okrasila njegovo krsto in njegov sveži grob. On pa jim je iz groba klical v slovo: Glej mladina! Truplo moje mlado pa bo strohnelo, vedi, da tudi tvoje bode odcvetelo. Kako je bil rajni priljubljen, so pokazale solze, ki so močile njegov prezgodnji grob. Počivaj mirno, dragi Pepek, ki si se tako zgodaj ločil od svojih za teboj žalujočih staršev, bratov in sester, ki te ne bodo nikdar pozabili. Na sedmini so gostje darovali za novo knez. semenišče 125 Din, katere svota se je oddala v Cirilovi tiskarni.

Sv. Andraž v Slov. goricaх. Tužno in žalostno so zveneli andraževski zvonovi in njih glas je šel tja v Smolinsko vas do hiše žalosti, kjer je ležalo na mrtvaškem odru mrtvo truplo pridnega mladeniča Feliksa Zorkota. Nikdo skoraj ni verjel, da je kruta smrt pretrgala nit življenja že tretjemu bratu. Pa žal je bilo res. Umrli je v soboto dne 12. t. m., previden s sv. zakramenti za umirajoče. Postal je žrtev jetike. Svojo mučeniško bolezen je bogu udano prenašal, zato je bila njegova smrt lahka. Ko je ležal pokojni Feliks na mrtvaškem odru, so ga prišli kropiti od blizu in daleč njegovi prijatelji in drugi znanci. Pogreb, ki ga je vodil domači vlč. g. župnik, je bil žalosten in turoben. Pretresljivo je bilo gledati žalujoče stariše, ko so stali ob od-

prtem grobu tretjega sina, ki bi bil njim opora na stara leta. Pa ljubi Bog je storil drugače! Dragi Feliks! Zapustil si nas in svoje ljube stariše v cvetu mladosti, star komaj 17 let. Počivajte mirno, vi trije bratje drug ob drugem v hladni zemlji in prosite za nas, ki gremo vašo pot. Žalujočim starišem naše iskreno sožalje! — Letošnje leto je bilo pri nas hvalabogu še precej rodovitno. Najbolj je Bog blagoslovil naše sadonosnike, ki so našemu kmetu pripomogli, da je marsikatera svota zletela v že skrajno oslabele denarnice. Tudi vinogradi so dobro obrodili. Pa kaj pogmagajo polne kleti vina, ko pa kupcev ni! Upajmo na boljše čase, morda pa le še pridejo za nami. Edino, za kar se imamo zahvaliti Bogu, je to, da nas niso obiskale večje vremenske neizgode.

Ptuj. Preteklo nedeljo sta bila v tukajšnji cerkvi sv. Petra in Pavla poročena dva nemorna delavca naših katoliških organizacij g. Franc Ficijan in Marija Pihler. Na Pihlerjevem domu se je vršila nato skupna svatba z drugima novoporočencema in sicer g. Ignacijem Pihlerjem in gđ. Antonije Čokel, ki sta bila teden dni prej pri poroki v Poljčanah. Pri obeh porokah je pričeval brat Marije in Ignacija Pihlerja g. dr. Janko Pihler, zdravnik iz Maribora. Razni govorniki pri sprevedu kakor tudi na domu so povdarjali, kako zelo požrtvovalni so bili ti novoporočenci v naših katoliških društvih. Tudi »Slovenski gospodar« jima čestita in želi, da bi bili še v bodoče tako vneti za našo sveto stvar!

Šmarje pri Jelšah. Kar dolg čas nam postane, če moramo v eni ali drugi številki našega »Slovenskega gospodarja« pogrešati kak dopis iz našega kraja. Zgodi se zmeraj kaj novega in nas vselej veseli, če potem to v listu beremo. Pogosto pa ni najti človeka, ki bi se pobrigal za take novice in jih uredništvu naznanil. Bo treba podregati! Za danes poročam žalostno vest, da je po dolgem bolehanju umrla mlada gospodinja na Koretnem št. 2, Marija Vrhek, stara še le 39 let. Kdo je ni poznal, vrle krščanske žene iz prvih klopi pri velikem oltarju, ki je tako rada pristopala k mizi Gospodovi, in kateri siromak domače župnije ne bo pogrešal nje, ki je imela za nje vedno odprte roke in dobro srce! Usmilijo se nam peteri lepo vzrejeni otroci, ki so zgubili ljubljeno mamico, in žalujemo s potrfin možem, ki bo moral zdaj sam nositi težko breme vzgoje otrok in skrbi za obširno gospodarstvo. Na drugo novembarsko nedeljo smo jo v velikem številu spremili k večnemu počitku. Bog ji daj raj!

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Okoli 70letni hlapec Mihael Adam, uslužben že okoli 30 let pri Stojnškovi rodbini v Cerovcu, je dne 13. t. m. napajal pri vodnjaku živino. Živina se je zhodla in ker je bil vodnjak slabo ograjen, je govedo vrglo hlapca v vodnjak. Na ubogega hlapca je pa še razgrajena živina vrgla v vodnjak eno živinče. Hlapca so potegnili mrtvega iz vodnjaka. Dragi Miha, kljub svoji visoki starosti si bil vedno delaven in skrben hlapec svojemu gospodarju. Daj Bog pokoj tvoji duši!

Pri razdraženih živcih: glavobolu, nespanju, utrujenosti, pobitosti, tesnobnosti imamo v naravnih »Franz Josefovih« gručicah domače sredstvo pri roki, da največja razburjenja, ki imajo svoj vzrok v slabi prebavi, takoj preženemo. Sloviti zdravnik priznava, da učinkuje »Franc Josefova« voda sigurno tudi pri ljudeh višje starosti. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in v specerijskih trgovinah.

Bizeljsko. Na pobudo tukajšnjega župnika Brvar Ignacija so zbrali bizeljski župljani, sočustvujoč z brezposelnimi rudarji in njih nepreskrbljenimi družinami v Trbovljah, 58 velikih vreč živeža: fižola, koruze, krompirja in repe, in poslali ta živež prehranjevalnemu odboru občine Trbovlje. Tako so Bizeljani na plemenit način pokazali svojo hvaležnost do Boga za še precej dobro letino. Vsa čast rododarnim Bizeljancem in iskrena hvala! — Vinška kupčija se le počasi razvija. Doselej prodano vino je doseglo po kakovosti ceno od 2 do 4 Din liter. V splošnem se pričakuje, da se bo letos gibala cena med 3 do 4 Din za liter. S tem bi bili za silo pokriti pridelovalni stroški. O kakem plačilu vinogradnikovega dela pa pri teh cenah ni govora. Letošnja kapljica je dobra, ker ni bilo tu nikake toče, a poletje izredno vroče. Kupci, na Bizeljsko po dobro kapljico!

Pišecе. V kratkem nas zapusti gđ. Julka Hladnik, učiteljica na osnovni šoli v Globokem. Kolo sreče se ji je obrnilo in je z 21. t. m. nastavljena v Brežicah in dodeljena za poučevanje na meščanski šoli. Kljub temu, da jo homo tu zelo pogrešali, posebej se bodo od nje težko ločili njeni malčki, ji na novem službenem mestu želimo vso srečo, razumevanje pri otrocih, stariših in predpostavljenih ter obilo ljubezni pri vseh. Saj vsega tega zasluži vsak, ki hodi po stopinjah Njega, ki je rekel: Jaz sem pot, resnica in življenje. Ko gđ. Julki na pot na novo mesto želimo sto sreč in obilo blagoslova, ji tudi kličemo: Ne pozabite, gospodična, na nas! Vsaj Vaše molitve naj ostanejo z nami in pri nas!

Celje. Franc Taškar, kleparski mojster v Celju, je izdelal bakreni kotel za kuhanje žganja in za varenje sodov z verigo v brzo-parilniku po najnovjšem sistemu. Ta brzo-parilnik je izvrsten in ga je priporočati vsakemu. Petkrat zvita kača iz bakra nudi prav izbornu kuhanje. Cena je mala.

Vprašanja in odgovori.

L. M. v Šk. Koliko mora imeti kmet zemlje, da je veleposestnik? Ali je zloraba kaznjiva? — Dosedaj to še ni z zakonom določeno, pač pa pride to v zakon o zaščiti kmeta, kjer bo določeno, koliko zemlje mora imeti, da pride v območje zakona o zaščiti kmetov. Zlorabe v tem oziru ni, ker to ni nikak obvezen naslov: veleposestnik, pač pa se po krajevnih prilikah lahko vsak sam odlikuje in imenuje, če hoče.

Isti: Ali je dovoljeno kmetu živino kupiti in doma zaklati, meso doma in v sosednji vasi prodajati? — Kmet se ne sme pečati s klanjem živali kot obrtnik, ako te obrti nima. Dovoljeno pač je kmetu zaklati na domu živino, ki je njegova, brez ozira, kedaj jo je kupil, ali če je doma vzrejena. Pri sosedu v isti vasi ali v drugi vasi pa se meso ne sme prodajati. Izjemo imajo špeharji v Mariboru.

I. Fr. v Sv. P. Kje se nahaja v Mariboru plesna šola? — Zato, da čitatelji vidijo, kako različna vprašanja prihajajo, ki se naših pravnih in gospodarskih nasvetov ne tičejo, objavljamo tudi to vprašanje in odgovorimo: Ples, ki bi sam na sebi ne bil grešen, že tudi iz zdravstvenih ozirov ni priporočanja vreden. Ples, kakor ga pa pleše današnji svet, pa je poživljenje. Zato vam seveda prav odločno odsvetujemo, da bi po Mariboru iskali plesna šola! Dobro knjigo, t. j. že, ne pa ples!

F. T. v B. Kako postanem detektiv? — Detektiv je tajni policaj, ki ne hodi v uniformi,

Kašelj in motnje pri dihanju

lahko postanejo predhodniki težkih pljučnih bolezni. Zato dobro store oni, ki se zavarujejo z upo-

rabo pravga Zagorskega soka »ELSA« za prsa in proti kašlju od lekarnarja Fellerja, zlasti v spremenljivih dneh pomladi in jeseni, ki so tako nevarni za pljuca in dihalne organe. Slabotne osebe in otroci bi ga morali uživati vsak dan, ker je poleg dobrega okusa tudi redilen ter ugodno vpliva na telesno

moč in odpornost. 2 steklenici Din 50.—, 4 steklenice Din 92.— z zavojnino in poštnino le pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Eisatrg 341, Savska banovina.

Odobreno od Minist. soc. pol. i nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

ampak obleden kot drugi ljudje. Navadno ga ne poznaš, pa poleg tebe stoji. Detektivi so v službi policije in morajo zato imeti iste predpogoje, odslužiti že morajo vojaško službo. Sprejema jih policijska oblast.

M. H. v G. Zakaj mi ne objavite inserata brezplačno? — Je nemogoče, saj še davek odplačujemo od inseratov, pa drugih stroškov je toliko! Naš list bi stal do 80 Din na leto, ako bi ne imel inseratov. Tisti, ki da inserat, ima korist od tega, zato lahko nekaj plača, da imajo potem naročniki list ceneje.

T. Z. v B. Ali moram plačati rentnino od doleže neadoletnih otrok? — Seveda morate. Pač pa stroške oskrbe tudi zaračunajte!

I. K. v K. Kje se naj javim za graničarja? — Pri vojnem okrgu.

H. Č. v St. Ali mora res vsak obrtniški vajenec hoditi k sokolski telovadbi? — Dosedaj še ni izšel zakon, ki bi koga silil, da je kaznovan, če ne telovadi. Časopisi pa so pisali, da tak zakon izide, da bo vsak do svojega 26. leta moral telovaditi. Zdaj vašega učenca pa še nihče ne sme siliti.

P. F. v B. Kje se naroči »čebelarski glasnik«? — Dosedaj so bili kmetijski strokovni časopisi združeni v »Kmetovalcu«. A ko bo izhajal »čebelarski glasnik« posebej, boste izvedeli od uredništva »Kmetovalca« v Ljubljani naslov.

J. J. v P. Jaz imam 9 otrok (iz dveh zakonov), moja druga žena ne, ali mora ona od polovice posestva davek plačati? — Da!

Dve posebnosti.

Redek povratek.

Pred kratkem so javili madžarski časopisi, da se je vrnil iz ruskega ujetništva kmet Asztalos, ki je posedal v bližini Szegedina svojo domačijo. Na fronto je moral takoj po izbruhu vojne in je zašel že po par tednih v rusko ujetništvo. Njegova žena je prejela sporočilo, da je njen mož med pogrešanji. Tovariši so pozneje pripovedovali: Asztalos je padel. Njegova žena se je omožila v drugič, ko je bil njen mož uradno proglašen mrtvim.

Pred par meseci je stopil v službo na Asztalosovem domu hlapec, ujetnik iz Rusije, ki je po vzgledu več drugih še le po več letih pogodil pot iz daljne Sibirije v domovino. Pred dnevi so našli tega hlapca obešenega. Uradna poizvedovanja o neznancu se dognala: Novi hlapec ni bil nikdo drugi nego Asztalos, ki ni obležal na bojnem polju, ampak je bil ujet in po dolgoletnih blodnjah se je vrnil zopet na svoj dom. Ko je pa videl, da se je njegova žena drugič poročila, je sklenil, da se ne bo dal spoznati, ampak bo stopil v službo pri drugem možu. Kaj ga je pravzaprav napotilo do tega koraka, ni dognano. Vsi, ki so ga poznali, domnevajo, da se je hotel uveriti na lastne oči, če je resnično njegova žena srečna v drugem zakonu. Živel je torej nekaj mesecev pod skupno streho z žensko in moškim, katerega je smatral kot svojega

protivnika, ne da bi mu izdal nezno notrajne razpoloženje s kako besedo ali migljajem. Lepega dne si je izvolil prostovoljno smrt. Prepričal se je, da živi njegova žena v sreči ter miru. Ako bi se dal spoznati, bi pomenilo to spoznanje le nesrečo in nemir in je segel po tako bridkih udarcih usode po obupnem dejanju samomora.

Rabelj, ki je obesil 700 na smrt obsojenih.

Viljem E. Lamb, krvnik severnoameriške države Oregon, velja na celem svetu kot najboljši strokovnjak v rabeljskem poslu. Doselej je obesil 700 na smrt obsojenih. Krvniške službe se je lotil pred 50 leti v severnoameriški državi Virginia, kjer je opravil kot 19letni mladenič prvič obešanje. Nato je bil pozvan na Filipinske otoke, kjer se mu je odprlo širno polje te za navadnega človeka grozne službe. Na stotine oseb je obesil na Filipinih. Enkrat se je zgodilo, da je potegnil naenkrat na vešala 18 oseb. Pred 14 leti so mu poverili službo paznika v jetnišnici v Oregonu, kjer je bil prepričan, da bo zaključil rabeljski posel. Kmalu za tem je moral kot krvnik v Salem.

Po tolikoletni izkušnji meni gospod Lamb, da je za na smrt obsojenega največja dobrota, ako se ga hitro obesi brez vsakih ceremonij. Lamb tudi trdi, da je način usmrtnitve s pomočjo vrvi še najbolj človeški.

Po zaključku lista došle vesti in novice.

Konjica. Katoliško izobraževalno društvo priredi prihodnjo nedeljo dne 27. novembra v Katoliškem društvenem domu: »Izseljeniško nedeljo«. Na sporedu so pevske in glasbene točke, deklamacije in ljubka igra »Při kapeleca«. Čisti dobiček prireditve je namenjen Rafaclovi družbi. Začetek ob 15. uri. Cene so običajne.

Sv. Jurij ob južni žel. Slovensko katoliško prosvetno društvo ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 27. novembra ob 15. uri v dvorani Katoliškega doma. Ker se na občnem

SKRIVALNICA.

Kje je kralj Matjaž?

zboru sprejemajo novi člani, ste vsi člani in somišljeniki vljudno vabljeni v prav obilnem številu!

Posestvo 7 oralov se proda. Naslov v upravl. lista. 1251

Krojaškega vajenca, ki ima veselje tudi za cerkveno službo, sprejme: Furlan Josip, krojač in organist, Hoče. 1253

Posejilo 10.000 Din išče za takoj državna upokojenka, hišna in zemljiška posestnica, proti vknjižbi na posestvo, za leto dni, proti mesečnemu odplačilu po 700 Din. Sprejem tudi hranilno knjižico. Cenjene ponudbe se prosijo v 14 dneh na naslov: »Večna hvaležnost«, poštnoležeče Sv. Anton v Slovenskih goricah. 1252

Vajenec za krojaško obrt se takoj sprejme pri Kosar Ant., Maribor, Slomšekov trg 5. 1250

Zahvala dobrodelnemu društvu. Podpisana Marija Harič, posestnica pri Sv. Juriju, p. Gornja Sv. Kungota, izrekam tem potom javno zahvalo Splošnemu vzajemnemu podpornemu in kreditnemu društvu v Mariboru, r. z. z. o. z. Imenovana občekoristna in socialna zadruga mi je za mojo zavarovanko Zaucer Alojzijo, ki je umrla nepričakovano smrti pred potekom predpisane čakalne dobe izplačala nepričakovano lepo svoto kot podporo za razne stroške. To občekoristno društvo priporočam vsem in vsakomur najtopleje. — Sv. Jurij, p. Zgornja Sv. Kungota, dne 10. novembra 1932. — Marija Harič l. r., posestnica. 1249

LJUDSKI SAMOPOMOČI V MARIBORU

izrekam podpisani najiskrenejšo zahvalo za kulantno izplačilo pripadajoče podpore po smrti mojega strica g. **Jožefa Finžger** in priporočam to prekorisno podporno društvo vsakomur.

Morje, dne 16. novembra 1932.

1242

Franciska Vabel.

LJUDSKA SAMOPOMOČ V MARIBORU

mi je izplačala po smrti moje matere gospe **Marije Kokol** pripadajočo mi zelo znatno podporo točno, da sem primoran ji zreči tem potom mojo najprisrčnejšo zahvalo. To je posebno zahvale vredno, ko je v tej denarni krizi nemogoče dobiti drugod le malo vsoto denarja.

Zikarce, dne 22. novembra 1932.

1243

Jožef Kokol.

Javno zahvalo

izrekam podpisani **LJUDSKI SAMOPOMOČI V MARIBORU** za izplačilo podpore po smrti moje matere gospe **Elizabete Ogrizek**. Istočasno priporočam to prekorisno društvo vsakomur.

Zlatoliče, dne 16. novembra 1932.

1244

Anton Ogrizek.

ZAHVALA.

Po smrti moje matere gospe **Uršule Letnik** mi je podporno društvo **LJUDSKA SAMOPOMOČ V MARIBORU** hitro in točno izplačala pripadajočo podporo. Zato ji izrekam najprisrčnejšo zahvalo in jo priporočam vsakomur.

Studenci, dne 10. novembra 1932.

1245

Peter Letnik.